

CORRANDES DE LLUNA

Avui, si venia
la lluna morta,
l'amor cantaria
que truca a la porta.

I si ens arribava
amb gep a Ponent,
l'amor cantaria
en quart creixent.

Si la lluna era
rodona i roja,
l'amor cantaria,
l'amor boja.

Mes ai, si ve blanca,
rodona i blanca,
l'amor cantaria
que la porta tanca.

I si duu la lluna
un gep a Llevant,
l'amor cantaria
l'amor minvant.

Ai, quina ufana de lluna!
Amic, sortim en finestra
entre les dotze i la una!

Lluna, moneda de coura
a l'aire, duu-nos fortuna
entre les dotze i la una.

(Cau de llunes)

Marçal, Maria Mercè. “Corrandes de lluna”. Cau de llunes. Barcelona: Proa, 1998